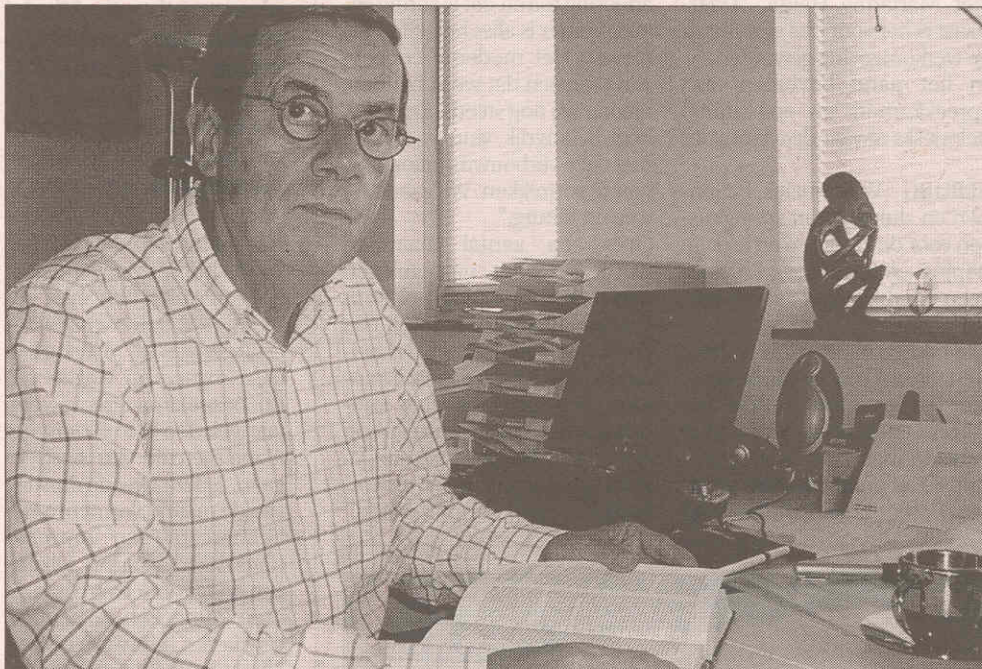

'Als kerk niet stilstaan'

Dominee Peter Hofland: "Misschien ben ik nu zelfs al meer Veluwnaar geworden dan gedacht."
In de kerk heeft hij in ieder geval veel zien veranderen.

FOTO: JORDY BOSCHMAN

DOOR JORDY BOSCHMAN

WEZEP - Bij zijn aanstelling in 1982 verwachtte hij niet in 2007 nog actief te zijn als predikant van de gereformeerde Kruiskerk in Wezep. Peter Hofland (62) voelt zich echter helemaal op zijn plek in de gemeente. "Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik hier weg moest."

De predikant, getrouwd, twee dochters en vier kleinzonen, was afgelopen zaterdag precies 25 jaar verbonden aan de Kruiskerk. Komende vrijdag en zondag wordt dat gevierd. Vrijdag met een feestavond en zondag met een speciale dienst. Hoewel

Hofland, geboren in Maassluis, zegt wel eens te hebben overwogen ergens anders heen te gaan, is het er toch nooit van gekomen. Nu wil hij niet meer weg. "Voor mezelf is het positief geweest om lang bij deze gemeente te zijn. Je krijgt een vertrouwensband die je in vier of vijf jaar nauwelijks op kan bouwen."

Hoe anders was het gelopen als hij daadwerkelijk terug was gegaan naar Frankrijk. Daar ligt eigenlijk de basis voor zijn predikantschap. Hij studeerde Frans en ging een halfjaar naar het zuiden van Frankrijk. Een protestantse dominee zei hem dat

ze predikanten nodig hadden. Hofland besloot theologie te gaan studeren met de bedoeling terug te keren naar Frankrijk. Maar het contact verwaterde en hij bleef in Nederland.

In zijn jeugdijaren gaf Hofland zondagsschool met Maarten 't Hart. "Die is een wat andere weg ingeslagen", zegt de predikant, die op zijn dertigste in dienst trad bij zijn eerste gemeente in Vrouwenpolder. Vier jaar later volgde een baan als geestelijk verzorger bij de Koninklijke Luchtmacht. Een overplaatsing naar Duitsland zag hij echter niet zitten en zo kwam hij in 1982 in Wezep te

Perspectief

Over drie jaar, wanneer hij 65 is, moet Hofland noodgedwongen van de preekstoel stappen. De kans is groot dat hij met zijn vrouw in Wezep blijft wonen, aangezien ze een eigen huis hebben. Voor de kerk ziet hij de toekomst met gemengde gevoelens tegemoet. "Aan de ene kant een beetje zorgelijk. Het is moeilijk jongeren binnenboord te houden, maar de trouw en betrokkenheid van onze gemeente biedt perspectief. Het evangelie gaat eigenlijk altijd met een golfbeweging door de tijd." Hij zegt meer te willen gaan schrijven. Op dit moment heeft hij twee boeken geschreven met betrekking tot het levenseinde.

recht. "Ik kon overal heen, het was echt kiezen. Dit leek me een boeiende en bloeiende gemeente. En hier woonden veel militairen."

"Misschien ben ik nu zelfs al meer Veluwnaar geworden dan gedacht", vervolgt hij. In de kerk heeft hij in ieder geval veel zien veranderen. "Ik herinner me nog dat de ouderlingen altijd in het zwart waren. Toen was het veel formeler. De samenleving verandert, daar maakt de kerk ook deel van uit. Die veranderingen heb ik als positief ervaren, want als kerk moet je niet stil blijven staan."